او چن سوہنا
محمد رسول اللہ
محمد عثمان سالک مہروی

او چن سوہنا

محمد عثمان سالک مہروی

بزمِ غلامانِ مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم جیا موسیٰ شاہدرہ لاہور

پہلی وار مارچ 2006ء

سرورق اسجد اقبال فون 03004686466

بزم غلامانِ مصطفیٰ ﷺ

جیا موسیٰ شاہدرہ لاہور

خادم پرنٹنگ پریس لاہور وچ چھپی

AOCHAN SOHNA

A collection of Naut

by Muhammad Usman Salk

price Rs.125.00

BAZM-E-GHULAMAN-E-MUSTFA

Jeya Musa Shahdara Lahore(Pakistan)

Ph.042-7920929 Cell.0300-4988665

ناں

اوس پاک ذات دے

جیہڑا

اوچن سوہنا اے

اوچن رسول اے

اوچن نبی اے

اوچن حبیب اے

اوچن ہادی اے

اوچن دردی اے

اوچن غمگسار اے

ہر پاسیوں اوچن اے

یعنی

سرکارِ دو عالم شہنشاہِ مدینہؐ لجپالِ بیکساں

شیشہ

کافیاں

پنجابی نعتیہ ادب وچ اک نگھر وادھا ----- اوچن سوہنا

نعت سرکارِ انبیاء حضرت محمد مصطفیٰ ﷺ دی صفت وثناء اے تے ایس دا مُڈھ خود خالقِ کائنات دے ہتھوں بجھا۔ چوداں صدیاں بیت گئیاں۔ شاعر سرکارِ انبیاءؐ ﷺ دیاں صفتاں لکھ رہے نیں تے اپنیاں جھولیاں ربی رحمت دے خزانے نال بھر رہے نیں۔ رب کائنات دی سنت ادا کرن والے خوش نصیباں دے قافلے وچ عثمان سالک مہروی وی آن رلے نیں۔ اوہناں دی نعتیہ شاعری دا پہلا پراگہ ''اوچن سوہنا'' تہاڈے ہتھاں وچ اے۔ ''اوچن'' خالص شکرگڑھی اکھر اے۔ ایہ Superlative degree لئی ورتیا جاندا اے۔ ''اوچن سوہنا'' دا مطلب اے۔ پوری کائنات وچ سبھ توں سوہنا تے سرکارِ انبیاء احمد مجتبیٰ حضرت محمد ﷺ توں ودھ سوہنا ہور ایس کائنات وچ کوئی دوجا ہو ای نہیں سکدا تے ایس نعت پراگے لئی وی ایس توں سوہنا ناں کوئی نہیں سی ہو سکدا۔ ایہ ناں مینوں ایس لئی وی جچیا اے کہ عثمان سالک ہوراں اپنیاں نعتاں وچ تھاں تھاں تے حضور ﷺ نوں سوہنا تے سوہنے آکھ کے ربی سُنت دی پیروی کیتی اے۔ نمونے وجھوں کجھ شعر ویکھو۔

اُمت لئی نہ رویا ہووے
ایسی کوئی نہیں رات سوہنے دی
میں مدنی سرکار نوں سوہنا کیوں نہ آکھاں
سوہنے رب دے یار نوں سوہنا کیوں نہ آکھاں
ایڈا سوہنا جس دی کوئی مثال نہیں
ایہو جیہے شہکار نوں سوہنا کیوں نہ آکھاں

عثمان سالک جی دیاں نعتاں وچ جدید نعتیہ شاعری دے سارے رنگ اپنی بہار وکھا رہے نیں۔ اوہناں کول مدینے جان دی حسرت وی اے تے سرکارؐ دے روضے نوں ویکھن دی تڑپ وی۔ اوہ سوہنے کملی والے ﷺ توں قربان وی ہوندے دسدے نیں تے آپؐ دیاں صفتاں وی کردے نیں۔ اوہناں حضور ﷺ دی سیرت نوں وی اپنیاں نعتاں دا موضوع بنایا اے تے

آپ دی حیاتی دے اہم واقعات نوں وی شعراں دا روپ دتا اے۔ عثمان سالک ہوراں اجو کے انسان دے دکھاں نوں وی اپنیاں نعتاں وچ پیش کر کے سرکار مدینہ ﷺ توں مدد منگی اے تے قرآن پاک دیاں آیتاں دے ترجمے کر کے وی حضورؐ دے مقام تے مرتبے نوں وڈیایا اے۔

پنجابی نعتیہ شاعری دا ساریاں توں کھلاروں موضوع مدینے جان دی سک اے۔ ہر مسلمان دے دل وچ ایہہ خواہش ہوندی اے کہ اوہ سرکار مدینہ دے روضے دی زیارت کرے۔ ہر شاعر سرکار انبیاء ﷺ اگے ایہوای فریاداں کردا تے ایہوای عرضاں کردا اے کہ اللہ سوہنا اوس نوں اپناتے اپنے سوہنے محبوب دا گھر بار وکھاوے۔ ایس موضوع تے انتاں دا نعتیہ ادب تخلیق ہون دا محرک اجیہیاں نعتاں دا عوامی پن وی اے۔ مدینے جان دی حسرت نال پرچیاں نعتاں لوکائی وچ ذوق وشوق نال سنیاں تے پڑھیاں جاندیاں نیں۔ ایس لئی جدوں شاعر دی دلی تمنا تے لوکائی دی منگ رلی تاں ایس موضوع تے انتاں دا نعتیہ ادب تخلیق ہویا۔ شاعر بھاویں عوامی لہجے دا ہووے تے بھاویں فنی پابندیاں نوں فوقیت دین والا۔ اوہنے مدینے جان دی سک نال پرچیاں نعتاں ضرور لکھیاں نیں۔ عثمان سالک مہروی ہوراں کول وی اجیہے شعراں دا گھاٹا نہیں۔ جنہاں وچ اوہ سوہنے محبوب دے دوارے جان دی گل کر دے نیں یاں مدینے دیاں فضیلتاں تے برکتاں دا ذکر کردے نیں۔ کجھ شعر ویکھو

کرم دا اک جے ہو جائے اشارا یارسول اللہ
کراں میں وی تے روضے دا نظارا یارسول اللہ
کدوں دی تاہنگ دل میرے چ ویکھاں پیاریاں گلیاں
نالے ویکھاں میں تیرا شہر پیارا یارسول اللہ
جے مل جاوے مینوں وی اذن تیرے کول آون دا
لٹا دیواں میں گھر سارے دا سارا یارسول اللہ

اجو کے نعت گو شاعراں نے پرانی نعتیہ شاعری توں جیہڑی وکھری راہ کڈھی اے۔ اوہ نعت راہیں سرکار مدینہ حضرت محمد ﷺ دی سیرت دا بیان اے۔ حضرت عثمان سالک ہوراں کول ایہہ رنگ کثرت نال ملدا اے۔ اوہناں اپنے بہت سارے نعتیہ شعراں وچ حضور ﷺ دی سیرت دے اہم واقعات منظوم کیتے نیں۔ کدھرے اوہ حضور ﷺ دے معجزات دا ذکر کردے نیں، کدھرے آپ دی پیدائش ویلے رونما ہون والے واقعات نوں شعراں دا روپ دیندے نیں

تے کدھرے آپ دی محبت، شفقت تے جہاناں لئی رحمت بن کے آون والی صفت دی دس پاؤندے نیں۔ سیرت پاک دے ذکر نال پرچے کجھ شعر ویکھو۔

ننگے سراں نوں چادراں ملیاں، ملیا پیار یتیماں نوں
لاجاں دا رکھوالا آیا عزتاں ملیاں بالڑیاں
آن وسائی سوہنے نے اُسدی کلی ککھاں دی
دو جہاں دا وارث ہو کے بکریاں سن چارنیاں

نعت دے ماخذاں وچوں اک وڈا ماخذ اللہ سوہنے دا کلام پاک اے۔ کیوں جے سوہنے دیاں صفتاں کرن والی پہلی ذات اللہ سائیں دی اے تے پورا قرآن ای سوہنے محبوب ﷺ دیاں صفتاں نال بھریا ہویا اے۔ نعت گو شاعراں نے ایس ماخذ توں بھرواں فائدہ اٹھایا اے تے بہت سارے شعر ایجے نیں جیہڑے قرآن پاک دیاں آیتاں دے سدھے سدھے ترجمے نیں۔ عثمان سالک وی صاحب مطالعہ ہستی نیں۔ اوہناں نعتاں لکھدیاں ایس ماخذ توں لابھ چکیا اے۔

اللہ پاک فرشتے اُس دے بھیجن روز سلاماں
بھیجو پاک درود نبی تے ایہو حکم غلاماں

پیر محمد عثمان سالک مہروی سلوک دے راہ دے پاندھی نیں۔ اوہ سلسلہ چشتیہ شکوریہ مہرویہ وچ پیر حضرت حکیم مہر الدین مہر تاباںؒ دے بیعت تے خلیفہ مجاز نیں۔ اپنے پیرومرشد دی نظر کرم دے صدقے اوہناں دے کلام وچ عشق تے محبت دے جذبے کٹ کٹ کے بھرے ہوئے نیں۔ ایس کتاب دے دوجے حصے وچ اوہناں کجھ کافیاں شامل کیتیاں نیں۔ فنافی الشیخ توں فنافی اللہ تیک دیاں ساریاں منزلاں دی دس ایہناں کافیاں وچ وکھالی دیندی اے۔ اوہ اپنے پیرومرشد حکیم مہر الدینؒ دیاں عطاواں دا ذکر وی کردے نیں تے عشق دے اوکھے راہواں دا وی۔ دوجے لفظاں وچ سلوک دے سفر دے سارے پندھ وکھالی دیندے نیں۔ ایسے پاروں میں سمجھناں کہ ایہ شعری پراگہ پنجابی دے دینی تے روحانی ادب وچ اک نکھر وادھا اے۔

پروفیسر ارشد اقبال ارشد
صدر شعبہ پنجابی
گورنمنٹ اسلامیہ کالج گوجرانوالا

اک سفنا

سن 1970ء وچ اک سی حرفی پنجابی وچ لکھی سی۔ گیت گانے' ہیر پڑھنی بچپن دا شغل سی۔ یوسف زلیخا مولوی غلام رسول دی لکھی ہوئی کتاب قصص المحسنین' وارث شاہ دی ہیر دو دویں کتاباں گھر وچ پہلے توں موجود سن۔ آواز قدرت ولوں عطیہ وی کول سی۔ ایہ سبھ سامان کول سن پر ورتن دا وَل نہیں سی۔

1962ء وچ ملازمت دے دوران چیچا وطنی تبادلہ ہویا تے اک ان ہونی جیہی لے اندر جاگی تے اوہ مرشد دی بھال وچ میاں چنوں لے گئی۔ ایہ سبب بھائی مست اللہ دے ذریعے لگا جیہڑا پہلے وی میاں چنوں سرکار دی ذات پاک کول آوندا جاندا سی۔

بیعت ہوئی' چینک ودھیا تے ہولی ہولی اندر سچے پیار نے یار دے حرف دے معنے کرنے شروع کر دتے۔ بجھی عشق دی اگ نوں وا لگی تے فیر اجیہی بھڑکی جیہنے ہر شے ساڑ کے سواہ کر دتی۔ امیر خسرو دا شعر اے۔

لکڑی جلی کوئلہ ہویو کوئلہ جلیو راکھ

میں پاپن ایسی جلی نہ کوئلہ۔ نہ راکھ

میرا حال وی کجھ ایہو جیہا ای ہویا۔ نوکری گئی' گھر بار گیا' جتھے کسے نے یار دا حال پچھیا تے یار دا حال اپنے حال وچوں کڈھ کے دسدیاں دسدیاں دن وی لنگھ گیا' رات وی لنگھ گئی پر حال نہیں مُکا۔

جیہڑی اگ لائی سی پیار نے ہجر نے آ بھڑکائی

وانگ سودائیاں اندر باہر دیندا پھراں دہائی

۲۲ اکتوبر ۱۹۸۱ء وچ یار وچھوڑے دا داغ دے کے دنیا توں پردا کر گیا۔ شاعری اوہناں دے پیار نے سکھا دتی سی۔ اک تڑف' اک سفنا نویکلی جیہی سوچ لے کے آوندا رہیا۔

ہجر دی تڑف نے دل دماغ وچ ایسی بے چینی لا دتی کہ کسے حال وی آرام نہیں سی آوندا۔ فیر میرے وارث تے میرے حال دے محرم نوں میرے تے رحم آیا۔ دیارِ حبیب زیارت دا سبب بن گیا۔ عمرے دا شرف حاصل ہویا تے فیر نعت لکھن ول زیادہ شوق ودھ گیا۔ دل وچ تاہنگ سی کہ شاعری جیہڑی کیتی گئی اے جے کتے چھاپے چڑھ جاوے تاں خورے یادگار بن جاوے۔

ماہنامہ لکھاری دے ایڈیٹر اقبال زخمی ہوراں نے اپریل 2001ء دے رسالے وچ میری اک کتاب ''نین پیاسے'' دا پورا مسودہ چھاپ دتا پر کتاب چھپوان دی حسرت پوری نہ ہوئی۔ فیر اکتوبر 2001ء وچ اردو کلام ''تسکینِ روح'' دے ناں نال چھپیا تے کجھ سکون ہویا پر ادھا جیہا۔

ارشد اقبال ارشد جیہڑے اقبال زخمی ہوراں دے وڈے پتر نیں تے اسلامیہ کالج گوجرانوالہ وچ پروفیسر نیں، اوہناں نال ملاقات ہوئی تاں کہن لگے تہاڈا پنجابی نعتیہ کلام اینا ہو چکیا اے کہ کتاب بن سکدی اے۔

میں صوفی محمد انور نال گل کیتی جیہڑا میرا بھتیجا اے، پیر بھائی وی اے تے چودھری شجاعت دا سیکرٹری وی اے۔ صوفی صاحب نے کہیا کہ کوئی گل نہیں۔ اللہ مالک اے۔ اوہناں ہلا شیری دتی تے فیر ایہہ کتاب ''اوچن سوہنا'' دا مسودہ اقبال زخمی ہوراں دے سپرد کر دتا۔

''اوچن سوہنا'' میرے جذبیاں تے دل وچ وسے ہوئے احساسات، ادب، محبت تے عقیدت دی ترجمان اے۔ پنجابی نعت وچ لفظ اوچن دی شاید تہاڈے لئی اوچن ای ہووے پر ساڈی رہتل شکر گڑھ وچ ایہہ عام ورتیا جاندا اے۔ انج سمجھ لوو کہ کجھ کُڑیاں اک بھنڈار وچ بیٹھیاں نیں اتوں اک ہور شوخ الھڑ آ جاندی اے تے سب نوں ہلا ہلا کے کہندی اے ''ہٹو نی مینوں وی جگہ دیہو''۔ دوسری شوخ وی اوسے طرحاں ای اوہنوں کہندی اے ''بہہ جانی بہہ جا توں بڑی اوچن آئی ایں''

بندے وی آپس وچ بیٹھے اک دوجے نوں کہن گے کہ ''یار رحمت اجکل اوچن گلاں ای کر دار ہندا اے جیہڑیاں کدے ویکھن سنن وچ نہیں آئیاں''

گویا ہر اوہ گل جیہڑی ویکھن سنن وچ نہ آئی ہووے ''اوچن'' اے۔ بے مثل اے، بے مثال اے۔ جیہدے ورگا کوئی نہیں اوہو ''اوچن'' اے۔

سوہنے نبی ﷺ دی ذات اک ایسی ذات اوچن اے جیہڑی بے مثل اے، بے مثال اے، جیہدے ورگا نہ کوئی آیا اے نہ کوئی آوے گا۔ ایسے سوہنے دے ناں تے میں اپنی کتاب دا ناں ''اوچن سوہنا'' رکھیا اے۔ رہی میری شاعری دی گل تے ایہ تے میرے تے کرم نوازی اے میرے مرشد پاک مہرالدین مہرِ جہاں شکوری دی جیہناں اپنی محبت تے شفقت دے نال سرکارِ دو جہاں دا عشق وی عطا کر چھڈیا اے۔ نعت ول توجہ وی ایسے عشق تے محبت وچ وارداتِ قلبی اے جیہڑی شاعری دا روپ دھار دی گئی۔

مرشد دی اس نظرِ کرم نے عمرے جہی سعادت دا وی شرف بخشیا۔ دربارِ حبیب توں اک عجیب جہیا درد عطا ہویا تے جدا یہ تحفہ اتھرواں دی شکل وچ ملیا، ایہ اتھو لفظاں دا روپ دھاردے گئے تے نعت ہندی گئی۔ عمرے توں آکے جیہڑی پہلی نعت لکھی اوہ ایہ سی

کیہ کیہ میں رونا نہیں رویا در تیرے تے
کیہ کیہ میرا کم نہیں ہویا در تیرے تے
کنڈھیاں تیکر بھر گئی کھیتی آساں دی
جد میں کھوہ نیناں دا جویا در تیرے تے

ایہ کتاب چھپوان لئی مالی تعاون کرن تے صوفی محمد انور دا شکر گزار آں۔ مسودے دی لکھائی لئی عزیزم محمد طارق جاوید مہروی دا شکر گزار آں، جیہنے محنت کر کے مسودہ لکھیا۔

سارے سبب پیدا ہندے گئے۔ اللہ پاک نے اپنے حبیب دے طفیل، مرشد دی نگاہِ کرم نال میرا سفنا پورا کردتا اے۔

احسان نوازش ہے کرم تیری عطا کا

محمد عثمان سالک مہروی

16-02-2006

حمد

شروع کراں میں ناں تیرے توں

توں رحمٰن رحیم

تیری ذات اے پاک خدایا

زیبا سبھ تعریفاں تینوں

برکتاں والا ناں اے تیرا

اعلیٰ عرفہ ذات اے تیری

تیرا کوئی شریک نہیں

تیری اوٹ ای منگاں یارب

شیطان لعین دے کولوں

توں بچاویں توں سنبھالیں

تیرا شکرگزار رہواں میں

سالک بندہ تیرا احقر

☆☆☆☆☆

حمد

سبھ توں اُچی ذات اے تیری
سبھ توں اُچا تیرا ناں
خالق مالک سبھ دا توں ایں
تیری مِلک نیں سبھ جہاں
اول آخر ذات اے تیری
ظاہر باطن وچ پنہاں
تیری رونق نظریں آوے
جنگل بیلے شہر گراں
چنگی مندی کوجھی سوہنی
تیری صورت عین عیاں
پہاڑ، سمندر دریا نالے
تیری حکمت کرن بیاں
رازق رزق پچاون والا
چڑی جنور تے انساں
ساہواں دا وی مالک توں
تھاں [illegible] تیرے ملن نشاں
سالک ڈر لگدا اے مولا
تیری صفت نہ کر سکاں

☆☆☆☆☆

سلام

سرورِ عالم نورِ مجسم صل اللہ علیہ وسلم
شافیء محشر مرسل اعظم صل اللہ علیہ وسلم

ازلی نور توں ہے نہیں سایہ تدھ بن کسے درود نہیں پایا
بے شک سارے نبی معظم صل اللہ علیہ وسلم

لب یاقوتی لعل یمانی دند چنبلی مکھ نورانی
کالی زلف ملائم ریشم صل اللہ علیہ وسلم

ابرو قوس ماہی دے سجنا اکھیاں وچ مازاغ دا سُرمہ
بولاں ماہی چھیڑیا سرگم صل اللہ علیہ وسلم

تیری راہواں تیریاں تھاواں ساڈے لئی زیارت گاہواں
عشق نوں کرنا پیندا سر خم صل اللہ علیہ وسلم

بولیا، کیتا، آکھیا، سُنیا اُمت لئی ہدایت بنیا
تیرا کملی والیا ہر کم صل اللہ علیہ وسلم

عقلاں ہوشدائی گئیاں سوچاں سوچ ودھائی گئیاں
اُمی ہو کے رہبر عالم صل اللہ علیہ وسلم

لکھ ہزاراں صدیاں آئیاں، تیریاں صفتاں دون سوائیاں
توں رب دا رب تیرا ہمدم صل اللہ علیہ وسلم

باغ بہاراں تے گلزاراں تیرے لئی سبھ لالہ زاراں
تیرے لئی نیں سارے موسم صل اللہ علیہ وسلم

آقا مل جاۓ تیری گدائی کیہ کرنی ایں سالک شاہی
ہر جا تیری ذات مقدم صل اللہ علیہ وسلم

☆☆☆☆☆

سلام

میں ہنجواں دے ہتھیں گھلے تیرے ولے
دروداں دے گجرے سلاماں دے پھل
اے ختم رسل ہادی کل

ایہو سی تحفے نیناں دے پلے جیہڑے نیں گھلے
دروداں دے گجرے سلاماں دے پھل
اے ختم رسل ہادی کل

ماہی جس نوں چٹھیاں پاوے' اوہو ماہی دے گھر جاوے
اوس دے یارو کرم سوئے بدھے پلے
دروداں دے گجرے سلاماں دے پھل
اے ختم رسل ہادی کل

جیہڑیاں ماہی دے من بھاون' ہار شنگار اوہ لالا جاون
لکھ ہزار اوہناں دے پلئے لے لے چلے
دروداں دے گجرے سلاماں دے پھل
اے ختم رسل ہادی کل

قافلیاں دے قافلے جاون' میریاں اکھیں نیر وگاون
رکھ اُمیداں سالک جھلئے ماہی ولے
دروداں دے گجرے سلاماں دے پھل
اے ختم رسل ہادی کل

☆☆☆☆☆

سلام

درود آ کھناواں سلام آ کھناواں
میں آقا نوں صبح تے شام م آ کھناواں

مدینے دے ساقی توں مل جائے پی کے
میخانے نوں وی میں سلام آ کھناواں
درود آ کھناواں سلام آ کھناواں

ابوبکر و عمر و عثمان و حیدر
مدینے دے مے کش تمام آ کھناواں
درود آ کھناواں سلام آ کھناواں

صبح و شام گھلاں درود و سلاماں
عقیدت دا پی کے تے جام آ کھناواں
درود آ کھناواں سلام آ کھناواں

مدینے دے ساقی توں جس نے وی پیتی
میں اُس نوں وی لکھاں سلام آ کھناواں
درود آ کھناواں سلام آ کھناواں

ہتھ رکھ کے سینے تے سر نوں جھکا کے
سوہنے دا خود نوں غلام آکھناواں
درود آکھناواں سلام آکھناواں

کدی مشکلاں مشکلاں رہندیاں نہیں
میں آقاؐ دا جد لے کے جام آکھناواں
درود آکھناواں سلام آکھناواں

لکھاں دروداں تے سالک سلاماں
مرشد دا لے کے تے نام آکھناواں
درود آکھناواں سلام آکھناواں
میں آقا نوں صبح تے شام آکھناواں

☆☆☆☆☆

سلام

سلام آکھاں نبی سوہنے تے پیارے نوں سلام آکھاں
سلام آکھاں شہنشاہ دو عالم دے ستارے نوں سلام آکھاں

حدیثاں دسدیاں سانوں ترا چن تے کھڈونا سی
میں نوری اُس پنگھوڑے دے ہلارے نوں سلام آکھاں

ادب تیرا جیہڑا بھگیاڑاں نے کیتا' عجب کیتا
شیماں دے فکراں وچ ڈبے ہوکارے نوں سلام آکھاں

غریبی تے یتیمی دے تساں آ اتھرو پونجے
یتیماں تے غریباں دے سہارے نوں سلام آکھاں

شب معراج رب نے والہانہ ایہ سی فرمایا
مرے محبوب عرشاں دے دلارے نوں سلام آکھاں

اُمت دے واسطے غاراں دے وچ روندے رہے راتاں
اُمت دے دُکھاں تے درداں دے مارے نوں سلام آکھاں

اوہ ازلی نور دا تارا جو جبرائیل نے تکیا
تیرے متھے چمکدے نوری تارے نوں سلام آکھاں

مدینے پاک دی عزت ادب عظمت میرے دل وچ
ایہو جی کردا میرا شہر سارے نوں سلام آکھاں

تصور وچ جدوں وی آپؐ دے روضے تے جاناواں
سکوں دیندا اے جو مینوں نظارے نوں سلام آکھاں

پڑھو صلیٰ علیٰ علیہ وسلم نبیؐ رحمت تے
ایہ بخشش واسطے سالک دے چارے نوں سلام آکھاں

☆☆☆☆☆

صلی اللہ علیہ وسلم

کرم دا اک جے ہو جائے اشارا یا رسول اللہ
کراں میں وی تے روضے دا نظارا یا رسول اللہ

کدوں دی تاہنگ دل میرے چ ویکھاں پیاریاں گلیاں
نالے ویکھاں میں تیرا شہر پیارا یا رسول اللہ

جے مِل جاوے مینوں وی اذن تیرے کول آون دا
لُٹا دیواں میں گھر سارے دا سارا یا رسول اللہ

میرے وی حال تے للہ کرم دی جھات اک پاؤ
چمک جائے مری قسمت دا تارا یا رسول اللہ

عمل وی کوئی ایسا نہیں جیہدے تے مان کر بیٹھاں
تسیں تے جاندے او حال سارا یا رسول اللہ

کسے نوں مان دولت دا کسے نوں کوئی ہووے گا
مینوں تے مان تیرے دا سہارا یا رسول اللہ

دنے راتیں ایہو سالک میں ہر دم سوچدا رہناں
کدوں تیکر پھراں گا مارا مارا یارسول اللہ

☆☆☆☆☆

صلی اللہ علیہ وسلم

میں رو رو داستاں تینوں سناواں یا رسول اللہ
تیرے در دے بناں کتھے میں جاواں یا رسول اللہ

گنہگاراں دا توں والی ' ترے موڈھے کملی کالی
کتھے جاواں میں مونہہ کالی سداواں یارسول اللہ

عمل دی جھولی خالی اے ایہ رحمت دا سوالی اے
کیہدا اج واسطہ تینوں میں پاواں یا رسول اللہ

بڑا ایہ شرف اُچا اے بناں سگ تیری گلیاں دا
میں ڈگ ڈگ قدماں وچ تینوں مناواں یا رسول اللہ

ایہو اے آرزو میری' رہوے اک یاد بس تیری
نہ دنیا دی کوئی خواہش میں چاہواں یا رسول اللہ

خدا دے واسطے سالک نوں وی اپنا بنا لینا
جتھے جاواں میں تیرے گیت گاواں یا رسول اللہ
☆☆☆☆☆

111211

ﷺ

کوئی دُکھیا جو در تیرے تے آوے یا رسول اللہ
تیرے اوہ کرم توں خالی نہ جاوے یا رسول اللہ

خدا دی ذات اوس اُتے ہزاراں کرم کردی اے
تیرا میلاد جو گھر وچ مناوے یا رسول اللہ

تیرے ولوں تے مومن تے عطاواں ای عطاواں نیں
بشرطِ اوہ ترا بردا کہاوے یا رسول اللہ

توئی اول، توئی آخر، توئی ظاہر، توئی باطن
توئی ایمان دی دولت جے پاوے یا رسول اللہ

اوہو کافر جو تیری شان دا انکار کردا اے
اوہو مومن جو تیرے گیت گاوے یا رسول اللہ

مری اکو ریاضت اے، ذکر تیرا عبادت اے
ذکر چنگا جو تیرے من نوں بھاوے یا رسول اللہ

تینوں آکھاں تے کیہ آکھاں کیویں گزری اے سالک دی
مری تے قلم وی اتھرو وگاوے یا رسول اللہ

☆☆☆☆☆

صلی اللہ علیہ وسلم

میری اک بے بسی دا ہے فسانہ یا رسول اللہ
میری اِس بے بسی تے۔ رحم کھانا یا رسول اللہ

بھری دنیا دے وچ کوئی نہیں میرا سوا تیرے
مخالف توُں ہواواں توں بچانا یا رسول اللہ

میری غربت زمانے نے اڈائی خاک اے جسدی
کتھے جاواں نہیں کوئی ٹھکانہ یا رسول اللہ

جے مل جاوے حشر وچ اک اشارہ تیرے ابرو دا
ہے کافی میری بخشش دا بہانہ یا رسول اللہ

دِنے راتیں ذکر تیرا مرا ایہو وظیفہ اے
تری یاداں نوں سینے نال لانا یا رسول اللہ

تری ہی ذاتِ اقدس پردہ پوش اے میرے جرماں دی
تینوں آوندی سبھ بگڑی بنانا یا رسول اللہ

ہے اکو آرزو سالک وقت جد آخری آوے
مرے لب تے رہوے تیرا ترانا یا رسول اللہ

☆☆☆☆☆

ﷺ

جنہاں نوں آپ نے سدیا مدینے یا رسول اللہ
لگے نیں پار اوہناں دی سفینے یا رسول اللہ

جنہاں ویکھے نیں اکھیاں نال منظر تیریاں گلیاں دے
نظارے اونہاں لئی جنت دے کیہ نیں یا رسول اللہ

ترے اک کرم دی پیندی اے جتوں جھات رحمت دی
سبھے آ جاندے اوہناں نوں قرینے یا رسول اللہ

میں کیوں آکھاں میری خالی اے جھولی ایہدے وچ کجھ نہیں
بھرے رہندے نیں یاداں دے خزینے یا رسول اللہ

ہجر تیرے چ رونا سہکنا اتھرو وگا لینا
ایہو کجھ سیکھ لیا اے میرے جی نے یا رسول اللہ

تیرے ورگا کوئی آیا نہ آوے گا قیامت تک
قدم چُمے ترے عرش بریں نے یا رسول اللہ

خدا دی ذات نے قاسم بنا کے تینوں گھلیا اے
تیرے ہتھاں دے وچ سب دے روزینے یا رسول اللہ

تیری اکو زیارت سُفنے وچ کافی اوہناں لئی
ہجر وچ جہناں دے بڑدے نیں سینے یا رسول اللہ

جدوں وی درد دی دولت تیرے ولوں عطا ہوئی
اودوں دے آ گئے اتھرو وی پینے یا رسول اللہ

نہیں بھلدے کدی وی اج وی سالک یاد آوندے نیں
تیرے اس شہر دے منظر حسیں نے یا رسول اللہ

☆☆☆☆☆

میلاد

چار چفیرے گھپ ہنیرے
راہ کھیہڑا نہ کتے وی لبھے
آپو آپنی سبھ نوں پئی سی
دُکھ کسے دا کوئی نہ ونڈے
دل پتھر تے رب پتھر دے
اُس دے گھر وچ پتھر والی
اک دووی نہیں، تن سو سٹھ سن

ہر خواہش دا وکھرا رب سی
زوراواراں دی من مانی سی
عزت وچ بزاراں وکدی
انسانیت سی لوُلھی لنگڑی
غربت واویلا سی کردی

سدرہ دا اک راہی آیا
نورانی چمکارا وجیا
چانن ہویا چار چوفیرے
اُجڑے باغ بہاریں وسے
غربت دیاں اکھاں وچ ویکھے
خوشی دے اتھرو ڈلھکاں مارن

اوہ راہی سی اک انوکھا
راہی سبھ دا مالی بنیا
اگلے راہی اِس دے بردے
اوہ رانجھا سی سبھ دا سانجھا

کیہ دساں میں کون سی آیا
خلقت جس دا رولا پایا
لاچاراں دا رکھوالا آیا
آ گیا دُکھڑے پھولن والا

غاراں دے وچ رَوون والا
ساری اُمت دا اوہ والی
موڈھے جس دے کملی کالی

میں وی ویکھاں اُس دیاں راہواں
اُٹھدی بہندی نت اُڈیکاں
کد ویہڑے ول پھیرا پاوے
سالک نوں وی گل نال لووے

☆☆☆☆☆

میلاد

تیرے آون تے بہاراں آ گئیاں
رحمتاں بن بن گھٹاواں چھا گئیاں

لگ پئے وسن نیں بدل پیار دے
کھڑ پئے نیں پھُل اُجڑی بار دے

توں غریباں بے کساں دا آسرا
کون ہے دنیا چ بس تیرے سوا

میں ہاں کملی تیری کملی والیا
رکھ لویں شرماں توں شرماں والیا

چنگی مندی جو وی ہاں بس تیری آں
تیرے ہتھ وچ لاجاں شرماں میریاں

مینوں وی اے تانگھ رہندی سوہنیا
سد لے ہن سد لے توں من موہنیا

ویکھ لواں میں وی گلیاں پیاریاں
حسرتاں مِٹ جان دل دیاں ساریاں

چم لواں میں نوری جالی تیری نوں
چین مل جائے جے حسرت میری نوں

سد لویں مشکل تے نہیں تیرے لئی
ہے بڑی مشکل بنی میرے لئی

آرزو سالک مدینے جان دی
میں نتانی تان تیرے مان دی

☆☆☆☆☆

میلاد

سکیاں ٹہنیاں ہریاں ہوئیاں سہکدیاں نوں زندگیاں
تیرے آیاں ہو گئیاں نیں کالیاں راتاں چانݨیاں

مونہہ دے بھار ڈگے بت سارے مکے دے وچ شور پیا
آمنہ دے گھر آسیہ مریم دین مبارکاں آ گئیاں

اُچے محل منارے کنبے نیویاں نے سر چک لئے
ایران دے آتش کدے دے اندر ہن کس اگاں بالنیاں

اکو سبق پڑھایا سبھ نوں رب اکو اے سبھناں دا
جھوٹھے رب دی پوجا کر کے ہن نہیں عمراں گالنیاں

ننگے سراں نوں چادراں ملیاں ملیا پیار یتیماں نوں
لاجاں دا رکھوالا آیا عزتاں ملیاں بالڑیاں

آن وسائی سوہنے نے سی اُسدی کلی ککھاں دی
دو جہان دا وارث ہو کے بکریاں سن چارنیاں

کرم ہویا جد آقاؐ دا تے گونگے بولن لگ پئے
کوجھے سوہنے لگن لگ پئے ہوشاں ملیاں بانوریاں

لاالہ دی پھیر بہاری الا اللہ دا ورد پکا کے
سالک سوہنا کول بٹھا کے اساں وی سچاں مننیاں

☆☆☆☆☆

میلاد

عرش فرش تے رونقاں آمد حضور ﷺ دی
رحمت دیاں نیں بارشاں آمد حضور ﷺ دی

غربت دی کلی ول جدوں سوہنے نے ویکھیا
گھر وچ حلیمہ برکتاں آمد حضور ﷺ دی

غربت دی اکھ وچ اتھرو خوشیاں دے ڈلھکدے
خوشیاں منائیاں غربتاں آمد حضور ﷺ دی

اُمت دے سر تے لکھاں گناہواں دے بھارسن
اُمت لئی فیر بخششاں آمد حضور ﷺ دی

آیا کوئی نہ آوے گا سوہنے دے نال دا
ایہ دو جہاں تے رحمتاں آمد ﷺ حضور دی

اللہ دی پاک ذات نے سوہنے دی شان وچ
لکھیاں نے کئی آیتاں آمد حضور ﷺ دی

عرش بریں وی سج گیا آمد حضور ﷺ تے
رستے بنے سی کہکشاں آمد حضور ﷺ دی

اپنے پرائے دا کوئی رکھیا نہ امتیاز
سوہنے دیاں ایہ عادتاں آمد حضور ﷺ دی

سوہنے دے اگے جد وی اتھرو وگائے نیں
رہیاں نہ کوئی حسرتاں آمد حضور ﷺ دی

میں جیہے گنہگار تے ایہ کرم نوازیاں
سالک ایہ کیہ تے قسمتاں آمد حضور ﷺ دی

☆☆☆☆☆

ﷺ

سب توں اُچی ذات سوہنے دی
سچی سُچی بات سوہنے دی

میری قلم نوں چاء چڑھ جاندا
جد میں لکھاں نعت سوہنے دی

اوچن سوہنا جگ تے آیا
ہر وکھری عادات سوہنے دی

اوہو نیواں اُچا ہویا
جس نوں ملی خیرات سوہنے دی

کرم سوتے ہو جاندے نیں
جے پے جاوے جھات سوہنے دی

اُمت لئی نہ رویا ہووے
ایسی کوئی نہیں رات سوہنے دی

کلر بنجر وس جاندے نیں
جد ہووے برسات سوہنے دی

کجھ نہ ہوندا دو جگ اندر
جے نہ ہوندی ذات سوہنے دی

عظمت ادب تے سبق حیاتی
وچ قرآن صفات سوہنے دی

اکھیاں نوں جے رونا ملیا
سالک سمجھ سوغات سوہنے دی

☆☆☆☆☆

ﷺ

سد لے آقا فیر مدینے
ہجر دا بھانبڑ بلدا سینے

مُڑ مُڑ تیریاں یاداں آون
مُڑ مُڑ پینڈے اتھرو پینے

آساں لکیاں فیر ڈیکھاں گے
میریاں ہور اڈیکاں کیہ نے

وچ اڈیکاں لنگھ جاندے نیں
دن تے راتاں سال مہینے

ہس کے کولوں لنگھ جاندے نیں
دکھ کسے نوں دسنے کیہ نے

تیرے ادب تے پورا اُتراں
ایسے کتھوں لواں قرینے

تیری وچ جدائی سوہنیا
رونا سکھ لیا میرے جی نے

عشق تیرے وچ جیہڑے پھس گئے
عقلاں بھُل گئے دانے بینے

کنے اُچے لیکھ اوہناں دے
جیہڑے وسدے اوس زمینے

سالک سجنا! آس نہ توڑیں
سنیاں سبھ دیاں سوہنے نبی نے

☆☆☆☆☆

ﷺ

کیہ کیہ رونا میں نہیں رویا در تیرے تے
کیہ کیہ میرا کم نہیں ہویا در تیرے تے

کنڈھیاں تیکر بھر گئی کھیتی آساں دی
جد میں کھوہ نیناں دا جویا در تیرے تے

چکڑ دے وچ بھریاں ہویاں گندیاں نوں
کرم دی بارش مل مل دھویا در تیرے تے

تیری رحمت ودھ کے لے لیا بُکل وچ
جو شرمندہ ہو ہو رویا در تیرے تے

جتنا بخت تے مان کراں میں تھوڑا اے
کیہڑا جیہڑا کرم نہیں ہویا در تیرے تے

بارش ہوندی نور درود سلاماں دی
درد نوں لوں لوں وچ سمویا در تیرے تے

رو رو در تیرے تے اتھرو سُکدے نہیں
اوس ویلے جد مُڑنا ہویا در تیرے تے

ادب نوں وی جے ادب آیا تے در تیرے توں
بے ادباں تے کرم جے ہویا در تیرے تے

رب دے گھر وی سالک اِس لئی کجھ نہیں اے
جو نہ اپنا دُکھڑا رویا در تیرے تے

☆☆☆☆☆

قطعہ

کیہ خوبیاں نہیں نیں محمد ﷺ دی ذات وچ
کوئی معیوبیاں نہیں نیں محمد ﷺ دی ذات وچ
ہر صفت ذات پاک نے سوہنے چ بھر دتی
بے دیدیاں نہیں نیں محمد ﷺ دی ذات وچ

☆☆☆☆☆

ﷺ

کعبے دی عظمت محمد ﷺ دی خوبی

مدینے دی عزت محمد ﷺ دی خوبی

زمینی خلافت محمد ﷺ دی خوبی

سماوی حکومت محمد ﷺ دی خوبی

اسرارِ وحدت رمزِ نبوت

توحیدِ رسالت محمد ﷺ دی خوبی

موسیٰ دی جلالت داؤدی قوت

عیسیٰ دی حکمت محمد ﷺ دی خوبی

صدیقی صداقت عمرؓ دی عدالت

عثمانؓ دی غنائیت محمد ﷺ دی خوبی

حیدرؓ دی جرأت حسنؓ دی لیاقت

حسینؓ شہادت محمد ﷺ دی خوبی

حلیمہؓ دی قسمت ڈاچی دی طاقت

ویہڑے دی عزت محمد ﷺ دی خوبی

علم دی دلالت زباں دی حلاوت
عبادت دی لذت محمد ﷺ دی خوبی
فقر دی قناعت حسن دی کرامت
مومن دی قوت محمد ﷺ دی خوبی
عطاواں دی عادت وفاواں دی فطرت
دعاواں چ برکت محمد ﷺ دی خوبی
فصاحت بلاغت دانش تے حکمت
عالم تے رحمت محمد ﷺ دی خوبی
حسن دی عنایت عاشق دی حسرت
بلالی محبت محمد ﷺ دی خوبی
سالک دی وحشت اللہ دی قدرت
خدا ہے حقیقت محمد ﷺ دی خوبی

☆☆☆☆☆

صلی اللہ علیہ وسلم

سوہنے دے ورتارے سوہنے
سوہنے دے کم سارے سوہنے

سورج چن ستارے سوہنے
انبریں چمکن تارے سوہنے

سوہنے دے جا دیس چ ڈٹھا
ڈٹھے عجب نظارے سوہنے

ٹھنڈیاں ٹھار ہواواں چلن
دل نوں دین ہلارے سوہنے

پھُلاں دا گلدستہ لگدا اے
چارے یار نیں چارے سوہنے

رنگ برنگی پیدا کر کے
اپنے بھیت کھلارے سوہنے

عشق بزارے بازی لے گئے
کوجھے جتے ہارے سوہنے

ککھاں وانگوں رُلدے پھردے
لعلاں دے ونجارے سوہنے

ایتھے وسدے لگدے مینوں
سجن بیلی پیارے سوہنے

سالک سوہنا اندر بیٹھا
تائیوں لگدے سارے سوہنے

☆☆☆☆☆

ﷺ

جے سدلویں تے آواں میں وی
دکھڑے کھول سناواں میں وی

اُچے ہون نصیب جے میرے
شہر مدینے جاواں میں وی

روضہ تک کے سوہنیا! تیرا
سجدیوں سر نہ چاواں میں وی

نوری سبز گنبد نوں تک تک
دل دیاں سدھراں لاہواں میں وی

منگتیاں نوں خیراتاں ونڈیں
جھولی اڈ کے آواں میں وی

سالک جے منظوری ہووے
سُتے بخت جگاواں میں وی

☆☆☆☆☆

ﷺ

جد وی لیناں تیرا ناں
پہلے بسم اللہ کہاں

تیرا ذکر عبادت جاناں
دم دم نال درود پڑھاں

کدی وی مینوں بھلدیاں نہیں
تیرے شہر دیاں گلیاں

اک اک ذرہ شہر تیرے دا
عقیق زمرد جسدا ناں

قبلتین بلالی مسجد
ہور قبا دیاں کیہ ریساں

جبل رحمت جبل نور
تیرے قدم دیاں شاناں

پرواز تصور در تیرے تک
اِس توں ودھ کیہ اُڈ سکاں

فرض سلامی در تیرے تے
وعدے نبیاں تے ولیاں

کدی بلاویں فیر اک واری
میں صدقے میں واری جاں

سالک اتے کرم نوازیاں
گن گن کے میں کیہ دساں

☆☆☆☆☆

ﷺ

تینوں ترسن میرے نین
توں ایں میرے دل دا چین

سینہ ڈنگدی تیتھوں دوری
پہنچ نہ سکاں ہے مجبوری

بھلدیاں نہیں اوہ دن تے راتاں
اکھیاں وچ سن جد برساتاں

روندیاں روندیاں در تیرے تے
پلکاں نال سلاماں کہن

مکدیاں نہیں دل دیاں سدھراں
کول ہوواں تے پاواں خبراں

قسمت والے اوہ لوکیں نیں
جیہڑے در تیرے تے رہن

سوہنیا تیتھوں صدقے جاواں
کر دے میریاں رد بلاواں

ہے گلیاں دا روڑا کوڑا
جس نوں لوکی سالک کہن

☆☆☆☆☆

صلی اللہ علیہ وسلم

گلشن ہے مدینہ تے ہے گلزار مدینے
گل رنگ فضاواں دی ہے بہار مدینے

کعبے نوں وی قبلہ جے بنایا تے نبی نے
کعبے دا وی کعبہ نیں سرکار مدینے

اِس گنبدِ خضرا دی بہاراں دے تصدق
دن رات برسدے نیں انوار مدینے

طٰہٰ وی یٰسین وی مدثر وی مزمل
سب صورتاں دا اے صورت کردار مدینے

شب قدر وی شبرات وی معراج دی شب وی
ہر اک دی فضیلت دا سزاوار مدینے

اے حسرت بیتاب مُک جاندے نیں پینڈے
اے کاش کدی ہووے جے گھر بار مدینے

خود نال فرشتیاں دے مل کے دنے راتیں
بھیجے درود آپ کرد گار مدینے

اِس شہر گلستاں دے خورشید نیں ذرے
ماہتاب نیں کہسار تے بازار مدینے

روضے دی سلامی ایں مقدر دا سنورنا
بخشش دا ضروری نیں اظہار مدینے

ہر حال گناہواں تے شرمسار ہے سالک
عاصی دی اُمیداں دا ہے غمخوار مدینے

☆☆☆☆☆

صلی اللہ علیہ وسلم

دنیا دے وچ رتبیوں اُچا اکو شہر مدینہ اے
نبیاں وچوں سوہنا میرا نوری اک نگینہ اے

بے شک مڈھ قدیمی رُتبہ مکے نوں ہی ملیا اے
پر سوہنے دی ذات دے باجھوں خالی خالی زینہ اے

قادر مطلق ذات اللہ دی مالک کل جہاناں دا
وارث رب تے قاسم سوہنا جس دے ہتھ خزینہ اے

برکتاں رحمتاں بخششاں والا ماہ رمضان اکھواندا اے
پر نہیں ریس ربیع الاول سارا نور مہینہ اے

عطر گلاب رویل چنبیلی شہنشاہ خوشبوواں دے
سبھ خوشبوواں ہیچ نیں رہیاں اُچا اوہدا پسینہ اے

کامل شرط ایمان مکمل عشق نبی دا لازم اے
جتھے وسدی حب نبی دی اوہ مومن دا سینہ اے

خواب دے اندر جھلک سوہنے دی جے میسر ہو جاوے
ہر خواہش توں اُچی میری خواہش اک دیرینہ اے

صفت آقاؐ دی کر سکاں میں، بے ادبی جیہی لگدی اے
ایہ مرشد دا صدقہ ورنہ سالک اک کمینہ اے

☆☆☆☆☆

ﷺ

سوہنیا! اج کل در تیرے تے آئیاں خوب بہاراں نیں
اُچی قسمت والیاں جا کے موجاں مانیاں یاراں نیں

بے شک رب دی بخشش تے وی جوبن آیا ہویا اے
بے شک جھولیاں بھر بھر لٹی بخشش اوگنہاراں نیں

پر اوہ ہجر دے سڑدے سینے عشق تیرے نیں لٹے جو
جہناں دلاں وچ لائیاں ہوئیاں پیار تیرے نیں کھاراں نیں

ہنجواں دے نذرانے لے کے در تے حاضر ہو گئے نیں
پلکاں نال سلاماں کر کر پائیاں ٹھنڈیاں ٹھاراں نیں

عشق دے کوچے عاشق وڑدے جان تلی تے دھر دھر کے
سجیاں پھبیاں لگدیاں جد وی حسن دیاں سرکاراں نیں

در تیرے تے ٹلے اُڈن ہر دم درود سلاماں دے
ہر تھاں مہکن شہر تیرے دیاں سوہنیا! اج گلزاراں نیں

عاشق دے لئی شہر مدینہ عرش توں اُچا لگدا اے
عرشوں ودھ کے مُل پوایا تیرے شہر بزاراں نیں

میل کچیل دلاندی دھوندی رحمت تیری پھڑ پھڑ کے
سب تے کرم نوازیاں آقا تیریاں لکھ ہزاراں نیں

نور دیاں برساتاں در تے رحمت جھڑیاں لائیاں نیں
غم وچ ڈبے چُور دلاں تے لئیاں رحمت ساراں نیں

تیری رحمت جوش دے اندر رُت بہار دی لگدی اے
تیرے ہجر دے اندر چھیڑیاں اساں وی دل دیاں تاراں نیں

سالک ورگے وچ خیالاں آل دوالے پھردے نیں
بن بن لکھ درود سلاماں ہنجو بن قطاراں نیں

صلی اللہ علیہ وسلم

ہے شان تیری لولاک لما ' ماہی سوہنا مکی مدنی
توں نور ستارا ازلاں دا ' ماہی سوہنا مکی مدنی

تیرا بول حدیث قرآن شاہا ' ماہی سوہنا مکی مدنی
تیرا چلنا پھرنا رب دی رضا ' ماہی سوہنا مکی مدنی

صورت بشری نوری صفتاں' تیرا حکم چلے عرشاں فرشاں
توں شافعی ایں روز محشر دا ' ماہی سوہنا مکی مدنی

کل روحاں دا وجدان ایں توں' کل عالم جسم جان ایں توں
اک اک ذرا مدح سرا ' ماہی سوہنا مکی مدنی

ہر شے کردی ذکر تیرا ' ڈالی ڈالی پتا پتا
گلشن گلشن بوٹا بوٹا ' ماہی سوہنا مکی مدنی

تیری نظر کرم دی گل ساری، گلشن گلشن ہو گلکاری
کدی رحمت دا وی مینہہ برسا، ماہی سوہنا مکی مدنی

شالا غم تیرا نہ مک جاوے، بھاویں ساہ زندگی دا رُک جاوے
تینوں یاد کراں مردا مردا، ماہی سوہنا مکی مدنی

توں رحمت عالم سارے لئی، شفقت، راحت دکھیارے لئی
سالک لئی چانن اکھیاں دا، ماہی سوہنا مکی مدنی

☆☆☆☆☆

صلی اللہ علیہ وسلم

میں مدنی سرکار نوں سوہنا کیوں نہ آکھاں
سوہنے رب دے یار نوں سوہنا کیوں نہ آکھاں

ایڈا سوہنا جس دی کوئی مثال نہیں
ایہو جیہے شہکار نوں سوہنا کیوں نہ آکھاں

اُس دے بول قرآن حدیثاں بن گئیاں
میں اوہدی گفتار نوں سوہنا کیوں نہ آکھاں

صدیقؓ عمرؓ عثمانؓ علیؓ نیں گلدستہ
گلشن دے گلزار نوں سوہنا کیوں نہ آکھاں

کمبل مزملؔ مدثر چادر والضحیٰ مکھڑا
واللیل زلف خمدار نوں سوہنا کیوں نہ آکھاں

اوہ سوہنا سارے دا سارا سوہنا اے
حسن دی اُس سرکار نوں سوہنا کیوں نہ آکھاں

ٹھنڈیاں ٹھار ہواواں تیرے حرم دیاں
جنت جہی بہار نوں سوہنا کیوں نہ آکھاں

روز فرشتے آون جیہدی سلامی لئی
روضہ پُرانوار نوں سوہنا کیوں نہ آکھاں

سالک جہے بدکار نوں صدقہ مرشد دا
روضے دے دیدار نوں سوہنا کیوں نہ آکھاں

☆☆☆☆☆

صلی اللہ علیہ وسلم

سوہنا نام محمد صل علیٰ تیرے نام توں صدقے لکھ واری
میرا سوہنا والی دو جگ دا تیرے نام توں صدقے لکھ واری

سوہنے دیاں اُچیاں شاناں نیں' اوہ محبوب حبیب ربانا اے
قرآن ہے سارا ذکر تیرا تیرے نام توں صدقے لکھ واری

آقاؐ دے چارے یار سوہنے' دلدار دلبر تے من موہنے
ہر اک عاشق وکھرا وکھرا تیرے نام توں صدقے لکھ واری

سوہنا شہر مدینے دا واسی اے' دو جگ سوہنے دا آسی اے
شیدائی ہے جسدا آپ خدا' تیرے نام توں صدقے لکھ واری

سوہنا دل دا چین تے ٹھنڈ اکھیاں' اساں سوہنیا آساں ہن رکھیاں
کدی فیر توں اپنے کول بلا' تیرے نام توں صدقے لکھ واری

سالک تے کرم نوازیاں نیں آقا بگڑیاں سبھ سواریاں نیں
ساہ ساہ نال کرناں شکر تیرا تیرے نام توں صدقے لکھ واری

☆☆☆☆☆

صلی اللہ علیہ وسلم

سوہنے سوہنے جگ تے آئے ہور وی لکھاں سوہنے
تیرے ورگا اک نہیں آیا، نہ کوئی اگوں ہونے

رحمت تیری واجاں مارے اوگنہاراں تائیں
جو کوئی میں ول عرض گزارے معاف کرے رب سائیں

اک اک حرف قرآنی سوہنیا نعت تیری وچ آیا
اُس دی صفت کرے گا کیہڑا جس دا ہے نہیں سایا

شکر گزار تیرا جو آیا اوہ حق دار کرم دا
بے شک ڈردا عرض نہیں کردا ماریا اوہ شرم دا

توں مطلوب حبیب ربانا تیری شان اُچیری
دو جہاں ملکیت تیری جنت باندی تیری

اللہ پاک فرشتے اُسدے بھیجن روز سلاماں
بھیجو پاک درود نبی تے ایہو حکم غلاماں

نام لیاں ٹھنڈ پیندی سینے تے دور ہوون دُکھ سارے
پل وچ مشکل حل ہو جاوے جے کوئی عرض گزارے

دعویدار میں حب تیری دا ہرگز جرأت نائیں
عرض گزار کرم دا آقاؐ جے ہووے میں تائیں

لکھ ہزار درود سلاماں تیری وچ حضوری
اک نگاہ کرم دی سالک جے ہووے منظوری

☆☆☆☆☆

صلی اللہ علیہ وسلم

آیا سوہنا نبی دو جہاں دی خوشی جس دی آمد چ محفل سجائی گئی
ہر طرف ہو گئی روشنی روشنی شکل سوہنے دی جسدم وکھائی گئی

آمد مصطفیٰ احمد مجتبیٰ ذکر صل علیٰ مرحبا مرحبا
اج فرش تے عرش وی سجایا گیا اج ساری خدائی سجائی گئی

ہاشمی مطلبی رب دا پیارا نبیؐ ہماری اُمت دا واحد سہارا نبی
سوہنا ازلاں توں نوری ستارا نبی لٹائی جیہدے لئی خدائی گئی

نبی دیندے آئے جیہدیاں خوشخبریاں جسدیاں مرضیاں رب دیاں مرضیاں
دتیاں اُمت لئی جس نے قربانیاں اُس نوں جنت دی کنجی پھڑائی گئی

صدقہ مرشد دا سالک دیاں زاریاں میرے سوہنے نبی سُن لئیاں ساریاں
اوس سوہنے توں جاناں نیں لکھ واریاں جسدے در تے خدائی جھکائی گئی

☆☆☆☆☆

ﷺ

کیوں نہ شکر گزار میں ہوواں اُنہاں خوش بخت ہواواں دا
ویس تیرے چوں جو آئیاں نیں سُن کے عجز دعاواں دا

در تیرے تے منگن والے وسدے بے نیازی وچ
رشک آؤندا اے حال نوں تک تک تیرے اوہناں گداواں دا

عنبر تے کستوری نالوں ودھ خوشبو پسینے دی
جدھروں وی لنگھ جاویں توں بدلے رنگ فضاواں دا

چہرہ ویکھ کے ہوش بھلے سن دعویدار حسیناں دے
فرزانے دیوانے ہو گئے پی کے جام نگاہواں دا

اُٹھنا بیٹھنا چلنا پھرنا لہجا تیرا تبسم سی
کون سی جیہڑا شیدا نہیں سی دلبر یار اداواں دا

درد تیرے دئی لذت دی وی عجب عبادت ہوندی اے
قرب دا رشتہ رکھنا پیندا ساہواں دے نال ساہواں دا

مدتاں لگدیاں سمجھن دے لئی تیرے اک اشارے نوں
حال تیرے دا واقف ہوندا واقف کار ای راہواں دا

جے کر عجز تیرا نہ اُسدی رحمت نوں بھرما سکیا
اِس در فیر کوئی نہ سجنا تیریاں مُل صداواں دا

جرماں دا کیہ دساں میں آکھاں کیہ عطاواں نوں
زور کوئی نہ چل سکیا عطاواں نال خطاواں دا

سالک ورگے لکھاں ایتھے نظر کرم دے بھکھے نیں
تیری رحمت باجھوں کوئی نہیں ایتھے بے نواواں دا

☆☆☆☆☆

ﷺ

سبھ دا چارہ کار مدینے
دُکھیاں دا غمخوار مدینے

بہانہ بخشش ہو جاندا اے
دن گزرن جے چار مدینے

گنبد خضریٰ تک تک اکھیاں
لیندیاں سینہ ٹھار مدینے

ہور کیہ ہووے دل دی حسرت
بلاون فیر سرکار مدینے

عمر وہانی بے عتباری
رہندی دیاں گزار مدینے

رات دِنے اوہ چیتے آون
گلیاں شہر بازار مدینے

کیہ ہویا جے میں کوجھی آں
سوہنا اے من ٹھار مدینے

بیٹھا ایتھے خیال ہے اوتھے
دل دی لمی تار مدینے

سالک صدقہ مہرؔ جہاں دا
ہووے گا دیدار مدینے

☆☆☆☆☆

ﷺ

دے سوہنا دیدار مدینے والڑیا
میں تیرا بیمار مدینے والڑیا

بُھلدیاں نہیں اوہ مینوں گھڑیاں
بُھلدی نہیں بہار مدینے والڑیا

میں تتڑی تے کرم کما دے
سد لے فیر اک وار مدینے والڑیا

اج تک تڑفاں یاد تیری وچ
روواں زارو زار مدینے والڑیا

مینوں جنت توں وی ودھ نیں
تیرے شہر بازار مدینے والڑیا

میریاں کیتیاں ول نہ جاویں
میں ہاں اوگنہار مدینے والڑیا

میرا لوں لوں وچ پلیتی
کرم دی پا پھوار مدینے والڑیا

پردہ پوش نہ تدھ بن کوئی
توں سبھ دا غمخوار مدینے والڑیا

میں جھوٹھا شرمندہ عملوں
فضل تیرا درکار مدینے والڑیا

صدقہ مرشد مہر جہاں دا
لاوے بیڑا پار مدینے والڑیا

تیری نظر کرم دے بھکھے
سالک جیہے بدکار' مدینے والڑیا

☆☆☆☆☆

ﷺ

آ گیا جھدیاں اڈیکاں رب دا پیارا آ گیا
ہر طرف خوشیاں ای خوشیاں پیارا پیارا آ گیا

جسدی رونق واسطے رب نے بنائیاں رونقاں
نوری دولھا آ گیا پیارے دا پیارا آ گیا

چن دی باراں ربیع الاول ہے ولادت آپ دی
صبحِ ازل چمکدا اختر ستارا آ گیا

آمنہ دی گود وچ سوہنا جدوں مسکرا پیا
برکتاں لے کے حلیمہ دی اکھ دا تارا آ گیا

ڈگ پئے بت بجھ گئی اگ محلاں دے کنگرے گر پئے
کفر لئی اسلام دا غیبی للکارا آ گیا

بے کساں دے بھاگ جاگے نا اُمیداں نوں اُمید
گنہگاراں تے یتیماں دا سہارا آ گیا

طالب و مطلوب دا جد میل ہویا .عرش تے
رب نے وی ایہو کہیا اُمت دا چارہ آ گیا

صدقہ مرشد حشر دے دن فرمائیں گے آقا ضرور
اُمید لے کے کیہ کہواں .سالک وچارا آ گیا

☆☆☆☆☆

صلی اللہ علیہ وسلم

جے کر فیر مدینے جاواں
اپنے سُتے بخت جگاواں

کدی جے ہوون کرم سولے
فیر میں دید ماہی دی پاواں

کدی ملے جے فیر بیٹھن نوں
سبز گنبد دا اوہ پرچھاواں

جاواں آواں مُڑ مُڑ جاواں
آوندے جاندے عمر لنگھاواں

شرمندہ میں ہو ہو روواں
رو رو دل دی اگ بجھاواں

آقا سوہنیا سُن لے ہاڑے
تیتھوں کیویں جرم چھپاواں

رات دنے ایہ کار ہے میری
اپنے اندر مر مر جاواں

تیرے باجھ نہ جھلدا کوئی
کس نوں اپنے لیکھ لکھاواں

سالک اکو نظر کرم دی
لکھاں عیباں ملن پناہواں

☆☆☆☆☆

ﷺ

ہوائے مدینے چوں آویں تے جائیں
توں سوہنے نوں میرے وی دکھڑے سنائیں

عرضاں نیں لکھاں میں کیہ کیہ سناواں
شرمسار میں ہاں تے لکھاں خطائیں

یاداں نے آون ستاون رواون
میرا وس نہیں چلدا میں لا تھکیا وائیں

خطا کاراں اُتے نظر اک کرم دی
جے ہو جاون آقا سولیاں نگائیں

مری اکھ چوں سکدے نہیں غم دے اتھرو
بھانبڑ جدائیاں دے سینے چ ہائیں

گنہگاراں دا اکو توں آسرا ایں
توں لج پال سبھ دا دو جگ دا سائیں

تیرے و لے سبھ دیاں آساں اُمیداں
تیرے باجھوں من دا نہ کوئی صدائیں

حشر وچ ہووے پردہ پوشی اے آقاؐ
خدا را توں جرماں تے پردہ نہ چائیں

تصور چ لے کے توں روضے نوں سالک
دکھڑے سنائیں تے اتھرو وگائیں

☆☆☆☆☆

ﷺ

توں سوہنا تے سبھ توں سوہنا سوہنیاں دا سردار
سبھ توں وڈیاں شاناں والا تیرا اے دربار

تیرے سبز گنبد دیاں لاٹاں چار چفیرے گھمن
چار چفیرے نور تیرے دی پیندی اے چمکار

تیرا سایہ بے سایاں تے سائے کردا پھردا
تیری رحمت اوگنہار دے سینے دیندی ٹھار

تیرے کرم دے بدل سوہنے چار چفیرے وسدے
ہر پاسے توں خوشبواں دی آوندی اے مہکار

کالیاں زلفاں دے پیچاں وچ اوگنہار نیں لکے
بے تھاواں نوں دین پناہواں ایہ زلفاں خمدار

اللہ پاک فرشتے بھیجن روز درود سلاماں
ایڈا اُچا رتبہ تیرا توں وڈی سرکار

دے قرآن گواہی تیری توں محبوب ربانا
رات معراج دی دولھا سیں توں سر نوری دستار

سبھ دکھیاں دے درد ونڈائے کیتی توں غمخواری
تیرے باجھوں کسے نہ کیتا اُمت دے نال پیار

تیرے باجھوں کون پہنچائے آس منداں دیاں آساں
تیتھوں وڈا دردی کوئی نہ توں سبھ دا غمخوار

روز محشر دے شرماں رکھیں شرماں والیا سائیاں
تیرے نظر کرم دے بھکھے سالک جیہے بدکار

☆☆☆☆☆

ﷺ

ہسدے پھل گلاب دا چہرہ
دکھیاں لئی جناب دا چہرہ

اللہ دے محبوب نوں تک کے
شرمندہ ماہتاب دا چہرہ

سبحان اللہ سبحان اللہ
شرح محمد ﷺ باب دا چہرہ

محمد ابن العربی آکھے
محمد ﷺ ذات کتاب دا چہرہ

بسم اللہ بسم اللہ آکھاں
صُبح ازل جناب دا چہرہ

ہوش مینداں دے ہوش گواچے
چکیا جدوں نقاب دا چہرہ

لکھاں سوہنیاں دل ہارے نیں
ویکھیا جدوں شباب دا چہرہ

نعت سوہنے دی لکھنا سالک
ہر شاعر دی خواب دا چہرہ

☆☆☆☆☆

صلی اللہ علیہ وسلم

مکھ نبی دا ڈلھکاں مارے
شرماندے نیں چن تے تارے

عرش ہے اُس دے پیراں تھلے
جتھے رب نماز گزارے

اوہ سوہنا دو جگ دا والی
بوریا بستر جیہدے چبارے

جدھروں وی لنگھ جاندا سوہنا
سوہنیاں سوہنیاں دل نیں ہارے

کلیاں دے وچ خوش پئے وسدے
جس نوں سوہنیاں تیرے سہارے

تیریاں صفتاں مکیاں نہیں نیں
لکھاں دوتیاں مارے چارے

ہندیاں گئیاں دون سوائیاں
جنے ویریاں چارے مارے

مٹھیاں مٹھیاں گلاں کردا
بن دے جاہن حدیث سپارے

سالک دا جد جی نہیں لگدا
لکھ لکھ نعتاں حرف سنوارے

☆☆☆☆☆

صلی اللہ علیہ وسلم

تیرے ورگا کوئی نہیں آیا
نور سراپا ہے نہیں سایا

اک اک صفت نرالی تیری
ہر موسم وچ روپ سوایا

تیری شان دروداں لائق
نبیاں نے وی ورد پکایا

والی دو جگ بوریا بستر
کیڈا اُچا محل بنایا

رات معراج دی حوراں سائل
سوہنا حبشی ہتھ پھڑایا

تیری الفت ادب عقیدت
بجھدے دلاں نوں آ گرمایا

اوگنہاراں دے لئی رحمت
تینوں رب دی ذات بنایا

اوتھے ایتھے نال تیرے نیں
جس نوں قرب دا رنگ چڑھایا

اج دی محفل رم جھم رم جھم
نوری کن من آ برسایا

رُت بہار دی سالک سجنا!
کملی والا یاد ہے آیا

☆☆☆☆☆

صلی اللہ علیہ وسلم

سوہنیا یاد ستائیاں میں وی
رحمت آساں لائیاں میں وی

اکھیاں سڑدیاں میں وی ٹھاراں
جھاتیاں مڑ جد پائیاں میں وی

نوری گنبد ویکھن دے لئی
اکھیاں تاڑے لائیاں میں وی

وچ حضوری جیہڑیاں گزریاں
گھڑیاں نہیں بھلائیاں میں وی

لکھاں تیری دید دے بھکھے
آقا دید تہائیاں میں وی

تیرا درد نشانی رکھ کے
کیتیاں لیکھ سمائیاں میں وی

عملاں ولوں خالی پلا
رو رو دیاں دُہائیاں میں وی

سدھراں دے پھُل سک نہ جاون
ہنجو تریلاں پائیاں میں وی

آکھن جوگی تے ہو جاواں
سوہنے فیر بلائیاں میں وی

لکھ ہزار درود سلاماں
ڈالیاں روز پچائیاں میں وی

سالک مک جائے دل دی حسرت
دل دیاں چٹھیاں پائیاں میں وی

☆☆☆☆☆

بارگاہ میراں

میراں باغ فقر دا اعلیٰ تے پیارا نبی سرور دا
حسبی نسبی سید سوہنا تے ولیاں دا سرکردا

اِس دیاں شاناں آپ ودھائیاں اللہ پاک حضوروں
ظاہر وچ بغداد دے ہویا باطن نبی دے نوروں

ظاہر باطن علم لدنی اِس دے ہتھ خزانے
جس نوں چاہوے بخشے میراں ونڈے کل زمانے

لکھاں شاناں لکھ لکھ مُڑ گئے مُکا ذکر نہ میراں
حیدری حسن حسینی شاناں شاہیاں دے فقیراں

غوث الاعظم پیر پیراں دا اسیں ہاں اُس دے بردے
غوث، قطب ابدال ولی نیں اوہدا پانی بھردے

بڈھی نال یقین سی بیٹھی باراں سال گزارے
یارھویں والا آ کے میرا ڈبا بیڑا تارے

ایڈیاں شاناں والا میراں چوروں قطب بناوے
جیکر نظر کرم دی تکے مُردے جگاوے

ایڈی طاقت بخشی میراں بچپن وچ ایمانی
چالھی ڈاکو توبہ کر گئے سچا قول یقینی

سائل رد کرے نہ میراں دیوے ودھ اوقاتوں
ہاشمی جد نہ لاجاں لاوے ہوون بھاویں فاقوں

سالک صفت نہ کر سکاں میں میراں شان اُچیری
اوہ در پاک پاکاں دا میں ہاں گندی خاک دی ڈھیری

☆☆☆☆☆

برسی

اج برسی مہرن یار دی اے
سوہنے مٹھڑے منٹھار دی اے

ایہ یاداں میرا سرمایہ
تڑی پئی وقت گزار دی اے

کلی بیٹھی پئی کرلاواں
وچھڑی کونج اک ڈار دی اے

سینے چھیک ہجر نے کیتے
بھکھ اوہدے دیدار دی اے

گل غماں تے زخماں دی نہیں
گل ساری غمخوار دی اے

لوں لوں دے وچ ماہی وسدا
دم دم ناں چتار دی اے

میرے آل دوالے پکی
کندھ اک اُسدے پیار دی اے

ناویں ماہی لا چھڈی اے
زندگی جو دن چار دی اے

اُس دے باجھوں کھیڈ ساہواں دی
آر دی اے نہ پار دی اے

کسے میدان نہ ہردی سالک
باندی جو سرکار دی اے

☆☆☆☆☆

بارگاہِ مہرجہاں

صفتاں میں کیہ دساں مہرن یار دیاں
چار چفیرے دھماں نیں سرکار دیاں

ٹھنڈی ٹھنڈی وا وگے جد شاماں نوں
اُس دیاں یاداں میرا سینہ ٹھار دیاں

اُس دی یاد عبادت جان کے کرنی آں
اُس دا ذکر میں ساہواں وچ پکار دی آں

میں اُس دی اوہ میرا یار ہے ازلاں توں
لکھیاں روز ازل دے قول قرار دیاں

انبراں دے سبھ تارے اُس دے بردے نیں
چن سورج دیاں لاٹاں ہین ادھار دیاں

میرے تے اُس لیکھ وی ہتھیں لکھے نیں
میں تقدیر نوں کاہنوں واجاں ماردی آں

میں مہرن دی گولی اوہ لج پال میرا
اُس دے ہتھ وچ شرماں اوگنہار دیاں

میرے جیہے بدکار نوں گل نال لا لینا
ایہ وڈیائیاں نیں میری سرکار دیاں

جیہناں رانجھن ماہی دے ول کنڈ کیتی
اوہ رہیاں نہ آر دیاں نہ پار دیاں

اوہ سوہنا. نہ ویکھے کدی وی عملاں نوں
اُس دیاں ویکھیاں نیں دل وچ پیار دیاں

سالک ورگے لکھاں اُس دے بردے نیں
اُس دے ہتھ وچ ناڑاں نیں سنسار دیاں

☆☆☆☆☆

منقبت

میرے تے لجپال نیں مہرن
میرا ہجر وصال نیں مہرن

میری جان جگر وی اوہ نیں
اتھرواں دا حال نیں مہرن

اُس دے در تے سجدہ ریزی
متھے دا اوہ لعل نیں مہرن

گمراہواں دے رہبر کامل
ہادی بے مثال نیں مہرن

حُسن سراپا عشق مکمل
ر مف فقر کمال نیں مہرن

ورثہ عجز حضوری ناطہ
عاقل دے لئی سوال نیں مہرن

مہرالدین نیں اسم مسمیٰ
مہرالدین کمال نیں مہرن

چہرہ انور دید دے قابل
دلبر حسن جمال نیں مہرن

مہرن یار دی برسی اے اج
یاداں پائی دھمال نیں مہرن

یار جدائیاں دے گیا سانوں
ہو گئے کنے سال نیں مہرن

اک پل وی اوہ دور نہیں میتھوں
ساہ ساہ میرے نال نیں مہرن

سالک مہرن اِک مِک ہو گئے
فرق نہ رکھیا وال نیں مہرن

☆☆☆☆☆

کافیاں

واہ وا موج فقیراں دی
اندر ہیرے لال چھپائے
گودڑی پا کے لیراں دی

دھونی یار دھکھائی پھردا
سبھ نوں رستے لائی پھردا
ٹاویں ٹاویں کول بٹھاوے
جانے جوت لکیراں دی

ساون سکے ہاڑ ہرے نہ
بیڑی باجھ ملاح ترے نہ
ندیوں پار رانجھن دا ڈیرا
شاہی ملک ملیراں دی

ڈھونڈیاں باجھ نہ ماہی ملدا
محرم راز جو ہووے دل دا
راہواں دے وچ رلنا پیندا
گلی ساڑ سریاں دی

سالک رانجھن دل وچ ڈیرا
میں رانجھن دی رانجھن میرا
ازلاں دی ایہ پریت پرانی
لکھی قلم اخیراں دی
واہ وا موج فقیراں دی

☆☆☆☆☆

میرا ماہی میرا ڈھول
میں اُس دے اوہ میرے کول

آپے گجھڑے تیر چلاوے
آپے بن بن عاشق آوے
آپے اپنی کردا ٹول

بے صورت وچ صورت آ کے
جوگی والا بھیس وٹا کے
بیٹھا ہیر دے کول

اَحد احمد میم بھلیکھا
سجناں دے نال کاہدا لیکھا
اپنے دل دی کنڈی کھول

آپے ناز نہورے نخرے
آپے ہو ہو بہندا وکھرے
آپے پھردا ڈاواں ڈول

جیہڑا عاشق بن کے آوے
اُس نوں اپنی جھلک وکھاوے
لکھاں دے وچ دیندا رول

ہر صورت وچ دلبر وسدا
آپے رووے آپے ہسدا
سبھ توں وکھرا سبھ دے کول

سالک مہرن ماہی سوہنا
دے کے ٹر گیا عمر دا رونا
اوہ جانی تے میں انبھول

☆☆☆☆☆

میرا سوہنا مہرن یار وے
میں اُس دی اوہ میرا ماہی
باقی کوڑ پیار وے
میرا سوہنا مہرن یار وے

مہرن میں ول پھیرا پایا
میں کوجھی نوں گل نال لایا
اوہ لاجی غم خوار وے
میرا سوہنا مہرن یار وے

مہرن میرا سوہنا ماہی
میری اُجڑی جھوک وسائی
میں اُس دے بلہار وے
میرا سوہنا مہرن یار وے

میں تے کرم نوازیاں مہرن
بگڑیاں میریاں ساریاں مہرن
بیڑا کیتا پار وے
میرا سوہنا مہرن یار وے

کن فیکون اگے دیاں لگیاں
دنیا داری جھوٹھیاں ٹھگیاں
جھوٹھا ایہ بازار وے
میرا سوہنا مہرن یار وے

سالک پریم پیالہ پیتا
ازلی قول قرار سی کیتا
بھل گیا گھر بار وے
میرا سوہنا مہرن یار وے

☆☆☆☆☆

آپے داتا آپ سوالی
آپے دو جگ دا ہے والی

آپے موسیٰؑ تے فرعون
اُس نوں آکھن والا کون
آپے سن دا آپ مقالی
آپے داتا آپ سوالی

مٹی دا اک بت بنا کے
اُس دے اندر وڑیا آپے
ساری پرجا آپ سنبھالی
آپے داتا آپ سوالی

ازلاں دا اک نور ستارا
اول آخر اُس دا کارا
ظاہر بندہ دے وکھالی
آپے داتا آپ سوالی

ہندو مسلم سکھ عیسائی
ساری خلقت کس بنائی
رام رحیم تے بندہ عالی
آپے داتا آپ سوالی

رانجھن جوگی بن کے آیا
جھنگ سیالیں ڈیرا لایا
کھیڑے لے گئے ہیر سیالی
آپے داتا آپ سوالی

صورت اک ہزاراں معنے
آپ بنائے عاقل دانے
ظالم جاہل سوچ خیالی
آپے داتا آپ سوالی

ایہ ازلاں دی رام کہانی
ساڈی پانی وچ مدھانی
آپ وصالی آپ جمالی
آپے داتا آپ سوالی

سالک مہرن روپ وٹایا
بن کے جانی ویہڑے آیا
باغ فقر دا جیہڑا مالی
آپے داتا آپ سوالی

☆☆☆☆☆

حرص دا کیڑا ماریں گا تے گل بنے گی
ہوس نوں مار مکاویں گا تے گل بنے گی

اُس دی ذات دے باجھوں ہر شے فانی اے
باقی ہونا ہاریں گا تے گل بنے گی

رولے دے وچ پے کے رولا بن چلیوں
کلیاں رونق لاویں گا تے گل بنے گی

فقہ حدیث قرآن سبھے ایہ حقی نیں
عشق نوں ویہڑے واڑیں گا تے گل بنے گی

جھوٹھو جھوٹھ چتالی واعظ نصیحتاں نیں
اپنا آپ گواویں گا تے گل بنے گی

صوم صلاتاں نفل نمازاں اُرے اُرے
یار دا ورد پکاویں گا تے گل بنے گی

توں وی کھا لے تیر کسے دیاں نظراں دا
خون جگر دا ساڑیں گا تے گل بنے گی

ماں پیو بھین بھراواں کوڑ کہانی ایں
سنگوں ساکوں جاویں گا تے گل بنے گی

اندر ڈاکو بیٹھا تینوں خبر نہیں
اندر جھاتی پاویں گا تے گل بنے گی

تیرا تے ایہ ساہ وی تیرا لگدا نہیں
شاہ دے نال بناویں گا تے گل بنے گی

اُس دے باجھوں کوئی سنگی ساتھی نہیں
سوچ وچار وچاریں گا تے گل بنے گی

نحن اقرب توں وی نیڑے وسدا اے
اپنا آپ پچھانیں گا تے گل بنے گی

تیرے باجھوں دوجا ایتھے کوئی نئیں
دوئی دا فرق مٹاویں گا تے گل بنے گی

احد احمد مہرن سالک اکو نئیں
اکو کر کے جانیں گا تے گل بنے گی

☆☆☆☆☆

تیرے سامنے میرا حال
میرا سبھ کجھ تیرے نال

تیرا ناں میرا سرناواں
بُت میرا تیرا پرچھاواں
ساہ ساہ دے وچ تیرا خیال

میرا اول آخر توں ایں
میرا ظاہر باطن توں ایں
باقی سبھ کجھ وہم خیال

ورد وظیفے صوم صلاتاں
تیرے باجھوں خالی باتاں
اندر باہر تیری بھال

اتھے اوتھے دوئیں جہانی
تیرا سوہنیا کوئی نہیں ثانی
صورت تیری نور جمال

من موہنی اے صورت تیری
وچ خیالاں مورت تیری
پا لئے گل وچ عشق جنجال

باجھوں عشق عمل سبھ کوڑ اے
سونا چاندی مٹی دھوڑ اے
ماہی باجھوں سفر محال

ایہ شہر تے دنیا داری
ساری حرص طمع دی ماری
پٹے کھوہوے سر دے وال

جمن مرن توں پاک اے جیہڑا
اُس دا ساڈا کاہدا جھیڑا
بے مثلے دی کیہ مثال

اسیں تے پیار دے راہی سجنا!
ساڈا سبھ کجھ ماہی سجنا!
پیار دی ازلوں اُلٹی چال

پاکاں کولوں راز نیں پائے
بندیاں بندے راہے لائے
نظر بندے دی عرش پتال

سالک ہوون بخت سولے
جیکر ماہی نال لے چلے
ملن پینڈے ہجر وصال

☆☆☆☆☆

توں مٹھڑا مٹھار وے ڈھولا
دل دا چین قرار وے ڈھولا

جد دا رُس کے ٹر گیا ماہی
بُھل گئی ہار شنگھار وے ڈھولا

میں انجان ساں بھل گئی ماہی
معاف کریں اک وار وے ڈھولا

سارے جتن میں کر کر تھکی
من دا نہیں دلدار وے ڈھولا

آکھے لگ غیراں دے اُجڑی
تینوں منوں وسار وے ڈھولا

میں تے بھُل گئی توں نہ بھلیں
کیتے قول قرار وے ڈھولا

تیرے در دے باجھوں ماہی
کوئی نہیں میری ٹھاہر وے ڈھولا

ترس کریں وے مہراں والیا
ڈبدی نوں لے تار وے ڈھولا

ڈولی کیہڑا چکے سالک
واقف نہیں کہار وے ڈھولا

☆☆☆☆☆

عشق دے ہتھ مہاراں سجنا!

ہن تاں جویں نچاوے نچنا!

اکھیاں وچ اڈیک ماہی دی

کالیاں زلفاں موڈھے کملی

میرا ماہی روپ سلکھنا

پیار ماہی دیاں عجب سوغاتاں

ہوکے ہاواں ہنجو یاداں

میرا تے کوئی زور نہ ماہی

تیرے مان تے آساں بدھیاں

نہ میں ہیر نہ سسی سوہنی

میریاں ہتھ مہرن دے لاجاں

ملدا عجب سکون دلے نوں

مہرن مہرن جد میں کوکاں

سوچاں مینوں ہور نہ کوئی

کیہ ماہی نوں مونہہ جا دساں

میرا کوٹھا کندھ ریت دی

ہڑھ ڈاہڈا اے ایس نہیں ڈکنا

ڈر کے طعنے معنیاں کولوں

کیتی کتری کھوہ کیوں پاواں

وقت نزع جد آوے سالک

ہووے سر وچ تیرے قدماں

☆☆☆☆☆

اندر بیٹھا ہے دلدار
جس دی خاطر ہار شنگھار

ڈھولن یار وٹائیاں شکلاں
اُڈ پُڈ جاون ماڑیاں عقلاں
بھل بھلیکھا ہے ایہ دنیا
سچی ہے میری سرکار

طعنے مہنے جگ دے سہہ لے
جو کہنا ای یار نوں کہہ لے
ویلا فیر ایہ ہتھ نہیں آونا
کم آونا اے چیت چتار

نین یار دے دھاری کجلے
تیر چلاون دلاں تے گھوڑے
ہوشاں فیر نہ رہندیاں کوئی
بھل جاندی اے سوچ وچار

میرا ڈھولن رنگ رنگیلا
مِٹھڑا جسدا بول رسیلا
مِٹھا مِٹھا درد جیہدے وچ
ہاسا پھل کھڑے گلزار

مکھڑا تک تک نین نہیں رجدے
تکدیاں تکدیاں مول نہ تھکدے
سیک وچھوڑا دے کے ٹردا
جد میں طلب کراں دیدار

ماہی باجھ قرار نہ آوے
دے سوغاتاں اتھرو جاوے
جندڑی دے کے یار خریدے
عشق دا ہوندا عجب بپار

سالک یار وچھوڑا ڈاڈھا
روز بروز کریندا وادھا
چین قرار نہ دل نوں آوے
رووَن اکھیاں زارو زار
اندر بیٹھا ہے دلدار
جس دی خاطر ہار سنگھار

☆☆☆☆☆

میں تیرا مشکور او سائیاں
عرض کیتی منظور او سائیاں
تیری ذات غفور او سائیاں
اوگنہار ضرور او سائیاں
رحمت توں نہیں دور او سائیاں
حاضر توں حضور او سائیاں
توں ایں نور و نور او سائیاں
شان بیت المعمور او سائیاں
بشر ہوئیوں مشہور او سائیاں
تیرا سبھ ظہور او سائیاں
ایمان میرے دا نور او سائیاں

دل دا چین سرور او سائیاں

بیڑی دا توں پور او سائیاں

میں تیرا منشور او سائیاں

میرا ایہ قصور او سائیاں

مینوں نہیں شعور او سائیاں

محض اک مجبور او سائیاں

در تیرا اک طور او سائیاں

ہجر تیرے وچ چور او سائیاں

سالک ہر ساہ تیریاں یاداں

عشق دا ایہ دستور او سائیاں

☆☆☆☆☆

توں میرا عتبار او سجناں!
دل دا چین قرار او سجناں!
تیرے دم نال زندگی میری
میری توں بہار او سجناں!
میرے ساہ وی تیرے نوکر
توں میرا دلدار او سجناں!
میری اکھ دے اتھرو کہندے
توں میرا غمخوار او سجناں!
تیتھوں غافل جد وی ہوواں
کردا نفس خوار او سجناں!
اکھ میری جد پھرکن لگدی
پیندے فکر ہزار او سجناں!

شالا خیر ہووے سجناں دی
دعائیں اک ہتھیار او سجنا!
تیریاں یاداں اتھرو بن کے
رووَن زارو زار او سجنا!
میریاں سُتیاں کیتیاں منیاں
لکھ توں ودھ شمار او سجنا!
سالک رونا تیرے اگے
دم دم میری کار او سجنا!

☆☆☆☆☆

رکھ سوہنے ول دھیان

توں رکھ سوہنے ول دھیان

ہر شے اُس دے ناویں لاویں

ہر دم اُس دا ورد پکاویں

ایہو اصل ایمان

توں رکھ سوہنے، ول دھیان

اوہدیاں شاناں کیہڑا جانے

رہندا جیہڑا لامکانے

ہر وچ اُس دی جان

توں رکھ سوہنے ول دھیان

اوہدیاں کیتیاں ول نہ جاویں

جیویں ہووے یار نوں بھاویں

ایہ گل جان پچھان
توں رکھ سوہنے ول دھیان

طعنے مہنے جگ دے سہہ لے
جو کہنا ای یار نوں کہہ لے
ایہ دنیا انجان
توں رکھ سوہنے ول دھیان

زندگی تیری ہے اک دم دی
ماہی باجھ کسے نہ کم دی
توں دو دن دا مہمان
توں رکھ سوہنے ول دھیان

سالک جی نہ رولا پاویں
اپنی ایتھوں جان چھڈاویں
چپ کر بند زبان
توں رکھ سوہنے ول دھیان
توں رکھ سوہنے ول دھیان

☆☆☆☆☆

ایہ دنیا اک وہم خیال
دل نہ لاویں اِسدے نال

وچوں کوڑی اُتوں مِٹھی
جھوٹھے ہاسے ہنسدی ڈِٹھی
اج تیرے کلّ دوجے نال
ایہ دنیا اک وہم خیال

یار بتائیاں جیہڑیاں باتاں
اُسدے دے ذکر گزاریں راتاں
ورنہ تیرا بچن محال
ایہ دنیا اک وہم خیال

لیکھا یار دے نال کریں نہ
اُس دا ہو کے فیر ڈریں نہ
چک لے سر تے سب جنجال
ایہ دنیا اک وہم خیال

جہیڑے وعدیوں پھر جاندے نیں
اپنیاں دے وچ گھِر جاندے نیں
نکلن ہندا فیر محال
ایہ دنیا اک وہم خیال

دے دے یار نوں اپنیاں سوچاں
ساتھ نہیں جانا تیرے لوکاں
کلیاں ہونا وچ پتال
ایہ دنیا اک وہم خیال

وعدیوں سجنا! مُول نہ بھلیں
جنگل بیلے مُول نہ رُلیں
اپنے اندر کر لیں بھال
ایہہ دنیا اک وہم خیال

سالک سوہنے دے ہتھ لاجاں
اوکھے سوکھے ماراں واجاں
اوہ میرے میں اوہدے نال
ایہہ دنیا اک وہم خیال

☆☆☆☆☆

میں ساری دنیا بھل سکنا واں
میتھوں یار بھلایا نہیں جاندا
سر رکھ کے اُس دے قدماں وچ
فر سر نوں اٹھایا نہیں جاندا

زاہد توں روک نہ سجدے توں
ایہہ سجدہ نہیں شکرانہ اے
تینوں خبر نہیں اے عبادت دی
عاشق نوں پڑھایا نہیں جاندا

توں جان دا عشق دی رمز نہیں
در یار دا کعبہ ہندا اے

کیہ کرنا ہور عبادتاں نوں
اکو سبق پکایا نہیں جاندا

سالک نوں روز اڈیکاں نیں
کد ماہی پھیرا پاوے گا
اوہدی یاد چ اکھیاں روندیاں نیں
ایویں نیر وگایا نہیں جاندا

☆☆☆☆☆

سوہنیا مینوں حال توں دے دے

اپنے ورگی چال توں دے دے

تیرے باجھوں کجھ نہ دِسے

ایسا کوئی کمال توں دے دے

میرے وچوں توں پیا دسیں

ایہو جیہا جمال توں دے دے

تیرے ناں نال مینوں جانن

ایہو جیہی مثال توں دے دے

اتھرو میرے کدی نہ سُکن

غم دا اک رومال توں دے دے

کھوہ کے عقل تے عشق پھڑا دے

بھالن والی بھال توں دے دے

میں میں مُکے توں توں وسے

سالک نوں ایہ لال توں دے دے

☆☆☆☆☆

جویں رکھے اوویں رہنا
تیریاں جھڑکاں میرا گہنا
ہتھ نکیل خصم دے ہوندی
جویں نچاوے نچنا پینا
جیہڑی کسے دی سکی نہیں اے
اُس دنیا توں اساں کیہ لینا
میری دنیا یاد ماہی دی
اُسدے اندر اٹھنا بہنا
کسے دی پنڈ کسے نہیں چکنی
بھار ہمیشہ سر تے سہنا
بازی عجب فقر دی ہوندی
اوسے جتنا جس نے ڈھہنا
موتوں پہلے مویا سالک
پورا ہویا مرشد کہنا

☆☆☆☆☆

کوجھی کملی مونہہ کالی اصلوں میں نکاری آں
تینوں تے نہ چنا! کدی منوں میں وساری آں

لوکی مینوں تک کے تے مونہہ پھیر لیندے نیں
مینوں اپنے عیباں والے غم گھیر لیندے نیں
کیہڑے پاسے جاواں تیرے باجھوں بے سہاری آں
تینوں تے نہ چنا! کدی منوں میں وساری آں

میریاں نصیباں ولے چنا جھاتی مار لے
تیرے ہتھ لاجاں بھاویں ڈوب بھاویں تار لے
تیری میں کہاواں بھاویں چارے پاسے ہاری آں
تینوں تے نہ چنا! کدی منوں میں وساری آں

کج لویں عیب میرے چنگی مندی تیری آں
مینوں کوئی ہور نہیں، تینوں چنگیاں بتھیریاں
واسطہ میں پاواں ماہی جرماں دی ماری آں
تینوں تے نہ چنا! کدی منوں میں وساری آں

کسے جج جچ دی نہیں چارے مُٹھاں کھیہ واں
رکھ لویں شرماں ماہی ہتھیں پلو دے ہاں
کھواں میں وی سالک اج ماہی دی سنواری آں
تینوں تے نہ چنا! کدی منوں میں وساری آں

☆☆☆☆☆☆

میں جھوٹھی توں سچا ماہی
تیرا قول اے پکا ماہی

میں میں کردیاں عمر گزاری
توں دا حرف نہ پکا ماہی

کفر اندر دا مریا ناہیں
ایویں بھن لیا متھا ماہی

چرخا میرا ٹٹ بھج گیا اے
کیویں پھیراں ہتھا ماہی

بن بیڑوں نہ ماہل کھڑوندی
گھوکر دے نہ چکا ماہی

تکلا ڈنگا رہندا ہر دم
کتے سوت نہ کچا ماہی

مُنے ہل گئے نیں لانبھوں
گڈیاں ڈنگا متھا ماہی

کیویں سوہریاں داج بناواں
گل وچ ریت دا رسا ماہی

دیس بیگانے جانا پینا
جتھے کوئی نہ سکا ماہی

چٹی چادر داغ نہ لگے
دیندی ماں اے متا ماہی

کھیڑے مُڈھ قدیمی ویری
رانجھن باجھ نہ سکا ماہی

رب رسول تے مُرشد میرا
قبلہ کعبہ مکہ ماہی

جگ تے ساوَن بہاراں لائیاں
میرا ساون سکا ماہی

منتاں ترلے ہاڑے پاواں
ہو نہ ایڈا رُکھا ماہی

ہجر ستائیاں ساون لائے
لاویں دید دا ڈکا ماہی

ازلاں دی اے ہیر رانجھن دی
کھیڑیاں سو سو جُتا ماہی

نیں ڈونگھی تے ترن نہ جاناں
لا کوئی توں ونج چپا ماہی

ایہ مینوں منظور اے ہتھیں
دے دوزخ وچ دھکا ماہی

توں صاحب میں گولی تیری
تیرا کوٹھا اُچا ماہی

کس گنتی وچ آوے سالک
راہواں دا ہاں ، وٹا ماہی

☆☆☆☆☆

ڈکھ میرے تاں پھول نی مائے
کیہ کیہ وساں کھول نی مائے
ڈکھ میرے تاں پھول نی مائے

رانجھن جوگی بن کے آیا
انحد واجا آن وجایا
تخت ہزارے دا اوہ واسی
ہیر سیالاں کول نی مائے

موڈھے کمل منزل پائی
ہتھ کھونڈی لیٹین پھڑائی
کالی زلف کنڈل والیلی
مٹھڑے اُس دے بول نی مائے

مٹی دا اک بُت بنایا
آپے آ وچ ڈیرا لایا
من روحی دی پھوک چا ماری
مٹی پئی سی بول نی مائے

ایہ ازلاں دی پریم کہانی
رانجھن میرے دل دا جانی
اُسدے وردہ وچھوڑے میری
جندڑی دتی رول نی مائے

اُسدی صورت بھولی بھالی
مکھ نورانی ویکھن والی
اکھیاں وچ مازاغ دا سرمہ
اوہ ہیرا انمول نی مائے

احد احمد اکو نور اے
جگ وچ جس دا عین ظہور اے
میم مروڑی میل کراوے
جے کر لیئے ٹول نی مائے

جھوٹھی دنیا کھیڈ رچائی
پلے ہے نہیں پیسہ پائی
صاحب نوں کیہ دساں جا کے
جے لئی گٹھڑی پھول نی مائے

مُل کے نہیں سن اکھیاں لائیاں
دے کے ٹر گیا درد جدائیاں
موتو قبل موتو ہو کے
سالک وسے کول نی مائے
دُکھ میرے نہ پھول نی مائے

☆☆☆☆☆

دھواں یار دھکائی بیٹھاں
رشتے سبھ بھلائی بیٹھاں

اکو یاد سجنؐ دی دل وچ
یاداں ہور مکائی بیٹھاں

اِس دا ذکر عبادت میری
ایہو ورد پکائی بیٹھاں

کن من پیار دی دل وچ وسے
بوٹے پیار دے لائی. بیٹھاں

یاداں اُس دیاں سینے لا کے
کعبہ دِکھ بنائی بیٹھاں

دُکھ تھنیئے درد غماں دے
سینے دے نال لائی بیٹھاں

مینوں یار سوغاتاں گھلیاں
ہس کے جھولی پائی بیٹھاں

روگ دلاں دے دسی دے نہیں
سالک نوں سمجھائی بیٹھاں

☆☆☆☆☆

جھوٹھ ہے میرے پلے ماہی
توں سچا ہر گلے ماہی

تیرے بول قرآن حدیثاں
میرے بول اولے ماہی

تیری ذات ہے قبلہ کعبہ
تیرے قدم مصلے ماہی

جے کر معاف کرے تقصیراں
ہوون کرم سولے ماہی

چنگی مندی ہاں میں تیری
ہور نہ کوئی جھلے ماہی

تیری دید نوں اکھیاں ترسن
اتھرو جان نہ ٹھلے ماہی

میری تھاں تھاں نندیا ہووے
تیری بلے بلے ماہی

پیار ترے دے سوہنیا سجنا!
کم نیں اَل بلّلے ماہی

عقلاں والے پچھے رہ گئے
بازی لے گئے جھلے ماہی

سارے واہ میں لا تھکی آں
لکھے لیکھ نہ ٹلے ماہی

ککھوں ہولے پانیوں پتلے
اج ہاں اسیں نگلے ماہی

ساڈے کولوں رُس گیا اے
دے گیا درد اوّلے ماہی

رُسیا توں بہاراں رُسیاں
سُنجے گلی محلے ماہی

روز اُڈیکاں لا لا رکھاں
کدی سنیہڑا گھلے ماہی

کیہڑی آس تے جیوے سالک
توں پردیس جا ملّے ماہی

☆☆☆☆☆